

Για τον εισπράκτορα των φόρων που σεβάστηκε την γυναίκα

/ [Πεμπτούσία](#)· [Ορθοδοξία](#)-[Πολιτισμός](#)-[Επιστήμες](#)

Συναντήσαμε στο κοινόβιο του σπηλαίου του αββά Σάββα, τον αββά Ευστάθιο, τον ηγούμενο. Ήταν κάποιος κομμερκιάριος που τον έλεγαν Μόσχο και όταν πήγαμε στην Τύρο μας διηγήθηκε τα εξής*:

Όταν ήμουν κομμερκιάριος, ένα βράδυ, αργά, πήγα να λουστώ και απαντώ μεσοστρατίς μια γυναίκα να στέκεται στο σκοτάδι. Την πλησίασα και δέχτηκε να μ' ακολουθήσει. Απ' τη διαβολική λαχτάρα μου ούτε λούστηκα, αλλά όρμησα στο δείπνο. Αν και πολύ την παρακινούσα, αυτή δεν ήθελε να βάλει ούτε μπουκιά στο στόμα της.

Να μην τα πολυλογώ πήγαμε να πλαγιάσουμε. Μόλις όμως προσπάθησα να τη φιλήσω, βόγκηξε με λυγμούς·

- Αλίμονό μου την κακομοίρα

Κατατρόμαξα και τη ρώτησα το γιατί.

Κλαίγοντας ακόμα πιο πολύ μου ομολόγησε·

- Ο άντρας μου είναιπραματευτής και ναυάγησε. Έχασε και τα δικά του και των άλλων και είναι στη φυλακή από τα χρέη του. Μη έχοντας άλλο τρόπο για να του πάω ένα κομμάτι ψωμί, ήμουν πρόθυμη να πουλήσω το κορμί μου από την πολλή

ανάγκη, για νάχουμε τουλάχιστον ψωμί. Όλα τάχουν αρπάξει.

- Πόσα ακόμα χρωστάτε; τη ρωτάω.

-Ακόμη πέντε λίτρες χρυσάφι, μου αποκρίνεται.

Βγάζω το χρυσάφι, της το δίνω και της λέω:

- Να, επειδή θα με κρίνει ο Θεός, δεν σ' άγγιξα. Δόστα, βγάλτον από τη φυλακή και προσευχηθείτε για μένα.

2. Μετά από κάμποσο καιρό με κατηγορούν στον βασιλιά ότι καταχραστήκα τα χρήματα του κομμερκίου. Στέλνει ο βασιλιάς και δημεύει το βιος μου και με το ρούχο που φορούσα με σέρνουν στην Κωνσταντινούπολη. Με ρίχνουν στη φυλακή και πέρασα κάμποσο καιρό με κείνο το παλιόρουχο. Μια μέρα άκουσα ότι ο βασιλιάς σκοπεύει να με θανατώσει.

Έχασα το κουράγιο μου και με δάκρυα και οδυρμούς με πήρε ο ύπνος.

Βλέπω στ' όνειρό μου μια γυναίκα σαν εκείνη, που είχε τότε τον άντρα της στη φυλακή, και μου λέει· «Τι σου συμβαίνει, κύριε Μόσχε; Γιατί βρίσκεσαι εδώ»; Είπα· «Με κατηγορήσαν και νομίζω ότι ο βασιλιάς θα με καταδικάσει σε θάνατο». «Θέλεις να μιλήσω εγώ στον βασιλιά για σένα και να σε λευτερώσει»; «Σε ξέρει εσένα ο βασιλιάς»; απόρησα. «Ναι», μου αποκρίνεται.

Ξύπνησα και απορούσα τι νάναι τάχα αυτό το όνειρο. Το βλέπω και δεύτερη και τρίτη φορά και πάντα το ίδιο να μου λέει· «Μη φοβάσαι, αύριο θάσαι ελεύθερος».

3. Την αυγή με οδηγούν στο παλάτι με διαταγή του βασιλιά. Όταν μπήκα μέσα και με είδε με το βρώμικο παλιόρουχό μου, μου λέει:

- Σε λυπάμαι, από δω και πέρα όλα θα αλλάξουν.

Έβλεπα και κείνη τη γυναίκα να στέκεται στα δεξιά του βασιλιά και να μου γνέψει· «Έχε θάρρος και μη φοβάσαι».

Βγάζει διαταγή ο βασιλιάς να πάρω πίσω την περιουσία μου και δίνοντάς μου πολλά αγαθά με πολλές τιμές με αποκατέστησε στη θέση μου κάνοντάς με και τοποτηρητή.

4. Την ίδια νύχτα παρουσιάζεται η ίδια γυναίκα και με ρωτάει:

- Ξέρεις ποια είμαι; Αυτή που λυπήθηκες και δεν άγγιξες το σώμα μου για χάρη του Θεού. Και εγώ σε γλίτωσα από τον κίνδυνο. Βλέπεις την φιλανθρωπία του Κυρίου; Γι αυτό που έκανες σε μένα, εγώ σου έδειξα το έλεος μου».

* Από το Λειμωνάριο του Ιωάννη Μόσχου.

** Κομμερκιάριος (από το λατ. Commerciarius) ονομαζόταν στο Βυζάντιο ο τελώνης και γενικότερα ο εισπράκτορας φόρων.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Πηγή: pemptousia.gr Απόσπασμα από το βιβλίο του Δημητρίου Τσάμη, «Μητερικόν», τόμος β', έκδοση Αδελφότητας «Αγία Μακρίνα».